

Hemförlovad

En av de sista gamla ungskärsborna, fiskaren Anders Andersson har gått ur tiden, nära 83 år gammal. Han var en av de många som fått slita hårt på sjön för sin bärgning. Hans maka Tekla avled redan 1956 och då fick Anders förutom fisket ensam sköta hemmet och ta hand om sonen Christer. Anders var trots perioder av sjukdom en positiv man som under sin levnad fick många vänner på Ungskär.

Knut Andersson

Blekingefiskarens sång

Jag lyssnat i kvällen till vågornas sång
och nattens iskalla vind
som kastat fram skummet bland säven och tång
och piskat min härdade kind.

Jag tänker var dag på min maka och barn,
båten, ryssjor och sjösatta garn,
om kampen för brödet som ofta är tung
och varit sen jag var ung.

När solen stiger upp på himmelen blå
så styr jag min jolle ut
på glittrande vågor som rulla och slå
jag fiskar tills dagen tar slut.

"Jag älskar min sköna blekingestränd
där jag famlar omkring i kvällssolens brand,
där jag lekt som parvel och grät för min mor,
när min längtan bröt upp att bli stor!"

Jag sett hur min maka på stranden har stått
med handen tryckt mot sitt bröst
och spejat mot havet och oroligt gått
när vindarna tjutit var höst.

Hon saknar sin fader så huld och så kär
som vågen tog bort vid ett ödsligt skär,
hon vet om att farorna inte tar slut
förrän stormarna rasat ut.

Snart nalkas de åren, jag gammal får gå
med kryckan i fårad hand,
och blicka mot havet och skären grå
och längta till stjärnornas land.

(Författare framlidne Sjömannen Einar Svensson, Sturkö.

Insänt av Knut Andersson, Karlskrona.)

Blomstertiden kommer

Till alla vi som följt med i denna tidning! Med vänl. hälsn. fr. Ortsm. Knut A.!